

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 8.6.2012
COM(2012) 261 final

**SPOROČILO KOMISIJE
EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-
SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

o izvajanju Direktive o storitvah

**Partnerstvo za novo rast na področju storitev
2012-2015**

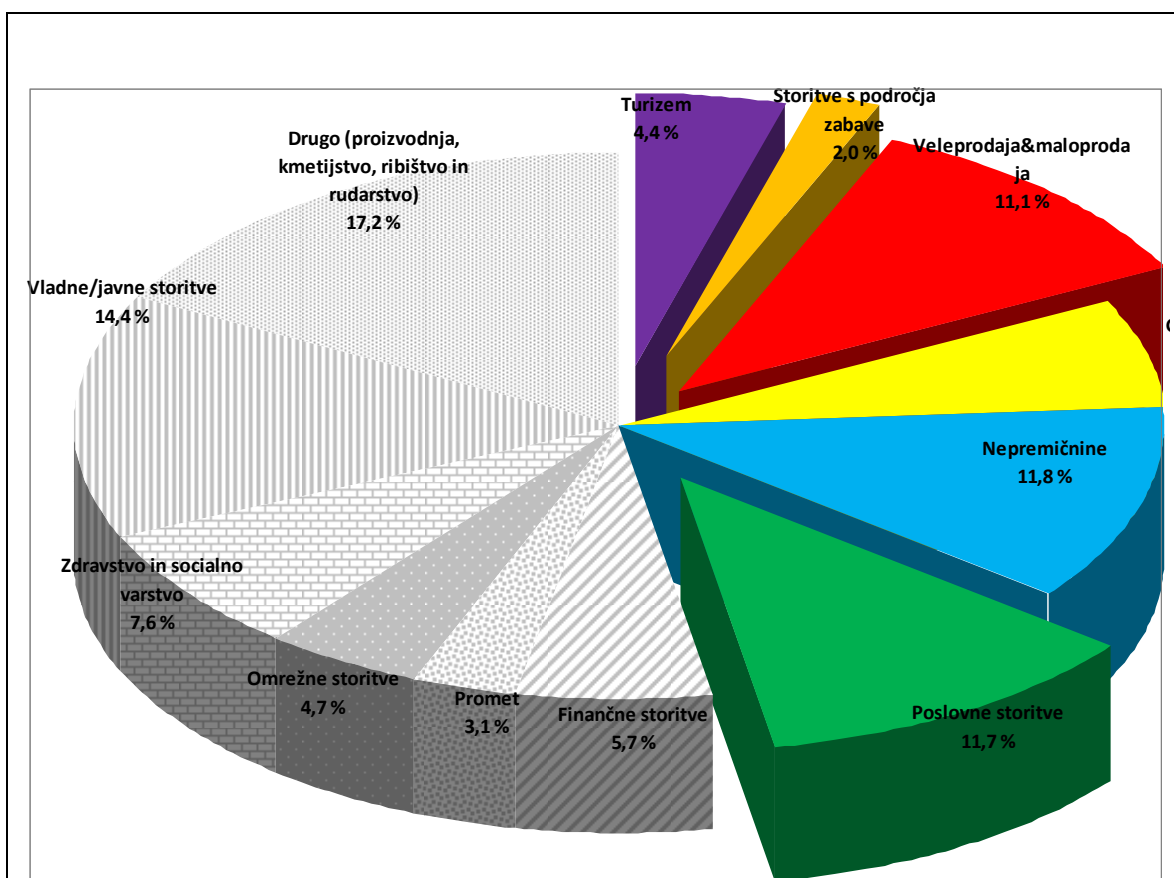
{SWD(2012) 146 final}

{SWD(2012) 147 final}

{SWD(2012) 148 final}

I. UVOD: SPODBUJANJE OPRAVLJANJA STORITEV ZA RAST IN DELOVNA MESTA

Storitveni sektor je pomembna gonilna sila rasti v EU, saj predstavlja več kot 65 % BDP in zaposlovanja EU. Direktiva o storitvah je ključni instrument na evropski ravni za spodbujanje strukturnih reform v storitvenem sektorju in zajema storitve, ki predstavljajo več kot 45 % BDP EU. Izvajanje direktive je bil velik korak naprej pri odpravi ovir in na poti k resnično povezanemu trgu storitev. Na stotine nacionalnih zakonov je bilo posodobljenih in na tisoče diskriminatornih, neupravičenih ali nesorazmernih zahtev je bilo odpravljenih po vsej EU. Orodja, ki so bila uvedena („enotne kontaktne točke“) za podporo izvajanja Direktive, sedaj delujejo v večini držav članic in znatno prispevajo k zmanjšanju upravnih bremen na tem področju.

Vir: Eurostat, statistični podatki za nacionalni račun države, bruto dodana vrednost, 2009.
Opomba: temnejši del na desni strani prikazuje storitve, ki jih zajema Direktiva o storitvah.

Slika prikazuje prispevek sektorjev, ki jih zajema Direktiva, za gospodarstvo EU v višini približno 45 % BDP in sektorjev, ki jih Direktiva ne zajema.

Večino sektorjev, ki jih Direktiva ne zajema, zajema zakonodaja, specifična za sektor (glej Prilogo 1).

Storitve splošnega gospodarskega interesa so prisotne v več storitvenih sektorjih. Podrobneje so obravnavane v Sporočilu Komisije z dne 20. decembra 2011 o „okviru kakovosti za storitve splošnega interesa v Evropi“.

Ukrepi, ki so jih države članice sprejele za izvajanje Direktive o storitvah, bodo sčasoma prispevali dodatnih 0,8 % BDP EU, večina učinkov pa bo uresničena v 5–10 letih po

izvedbi¹. Vendar je jasno, da se ponudniki storitev še vedno soočajo z ovirami, kadar želijo delovati čezmejno, in potrošniki še vedno ne morejo enostavno dostopati do storitev po vsej EU, kot je to mogoče na notranjem trgu blaga. Gospodarska analiza je pokazala, da bi bila v primeru, da bi države članice odpravile skoraj vse preostale omejitve, skupna gospodarska korist več kot trikrat večja od trenutno dosežene, in sicer približno 2,6 % BDP².

Zato je mogoče storiti veliko več, da bi se čim bolj povečale gospodarske koristi, ki jih ponuja Direktiva o storitvah. Države članice bi morale v skladu s pozivi Evropskega sveta³ zagotoviti, da se Direktiva uporablja v celotnem obsegu. Popolno izvajanje bo znatno izboljšalo delovanje enotnega trga storitev, zlasti z omogočanjem lažjega dostopa na trg za MSP in razširitvijo izbire za potrošnike. Prispevalo bo tudi k večji konkurenčnosti v EU, rasti in ustvarjanju novih delovnih mest. To sporočilo kaže, kako je to mogoče storiti, in odgovarja na obveznost poročanja Komisije iz člena 41 Direktive, pozive Evropskega sveta in Evropskega parlamenta k natančnemu spremljanju in poročanju o izvajanju Direktive ter pobudah za izboljšanje in okrepitev enotnega trga storitev. Določa ukrepe, ki bi jih morale sprejeti države članice in Komisija, da se zagotovi največji možni učinek Direktive. Ti ukrepi temeljijo na natančnih informacijah o izvajanju Direktive o storitvah v vsaki državi članici in rezultatih pregledov uspešnosti, navedenih v priloženih delovnih dokumentih služb Komisije⁴.

Dejavnosti se bodo spremljale s pomočjo ukrepov za izboljšanje upravljanja enotnega trga, ki jih je Komisija predstavila v sporočilu, sprejetim skupaj s tem sporočilom. To spremljanje bo del nadzora, ki se izvaja v okviru evropskega semestra, po potrebi pa se bo odražalo v priporočilih za posamezne države. Komisija je 30. maja 2012 že predlagala priporočila za posamezne države na področju strukturnih reform v storitvenem sektorju, in sicer za 12 držav članic⁵.

II. ZAGOTAVLJANJE CELOTNEGA UČINKA DIREKTIVE O STORITVAH

Direktiva zajema veliko različnih sektorjev, ki segajo od tradicionalnih dejavnosti do storitev, ki temeljijo na znanju. Učinek direktive je širok ter vpliva na velike in male ponudnike storitev, vključno s tisočimi MSP.

Komisija bo svoja prizadevanja osredotočila na storitvene sektorje z znatnim gospodarskim pomenom in nadpovprečnim potencialom rasti.

---

¹ Študija Komisije „Gospodarski vpliv Direktive o storitvah: prva oceno po izvedbi“, objavljena na spletni strani: http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2012/index_en.htm.

² Znesek 2,6 % vključuje zgoraj navedeni podatek 0,8 % dodatnega BDP EU in tudi dodatne koristi do 1,8 % BDP, kar se lahko doseže v okviru bolj ambicioznega ukrepanja, s katerim bi države članice odpravile skoraj vse omejitve.

³ Izjava članov Evropskega sveta z dne 30. januarja 2012.

⁴ Delovni dokument služb Komisije „Natančne informacije o izvajanju Direktive 2006/123/ES o storitvah na notranjem trgu“; delovni dokument služb Komisije „Rezultati pregledov uspešnosti delovanja notranjega trga storitev (gradbeništvo, poslovne storitve in turizem)“.

⁵ COM (2012) 299 Ukrepi za stabilnost, rast in nova delovna mesta, 30. maj 2012.

- poslovne storitve, ki predstavljajo 11,7 % BDP,
- gradbeništvo, ki predstavlja 6,3 % BDP,
- turizem, ki predstavlja 4,4 % BDP, in
- maloprodajni sektor, ki predstavlja 4,2 % BDP.

Z zagotavljanjem boljšega izvajanja in boljših rezultatov v praksi je mogoče še veliko bolje izkoristiti že sprejeto zakonodajo. To je priložnost, ki je EU ne sme prezreti, saj prinaša rezultate za rast in delovna mesta v kratkem času.

Države članice in Komisija bi se morale najprej osredotočiti na zagotavljanje bolj ambicioznega in celovitega izvajanja Direktive o storitvah, in sicer na uporabo njenih neizkoriščenih možnosti pred razširitvijo njenega področja uporabe. Skoraj vse dejavnosti poslovnih storitev so že zajete v zakonodaji EU (glej Prilogo 1). Komisija zato meni, da Direktive trenutno ni treba spreminjati.

Najpomembnejše koristi Direktive do sedaj so občutili ponudniki storitev, ki želijo ustanoviti podjetje v svoji ali drugi državi članici. Nasprotno pa so ponudniki storitev, ki želijo opravljati čezmejne storitve, še vedno negotovi glede regulativnih okvirov, ki jih uporabljajo države članice, in se še naprej soočajo z ovirami. V nekaterih primerih prihaja do težav zaradi neuskklajene ali nepravilne uporabe drugih instrumentov EU, kot je Direktiva o priznavanju poklicnih kvalifikacij ali Direktiva o elektronskem poslovanju.

1. „Ničelna toleranca“ za neizpolnjevanje obveznosti

Komisija bo uporabila politiko „ničelne tolerance“ v primerih neizpolnjevanja nedvoumnih obveznosti, navedenih v nadaljevanju, ki jih Direktiva nalaga državam članicam. Direktiva prepoveduje številne diskriminatorne in zlasti obremenjujoče zahteve iz člena 14. Države članice so jih v veliki meri odpravile. Vendar je bilo ugotovljeno, da še vedno obstajajo nekatere diskriminatorne zahteve, ki jih je treba odpraviti.

Direktiva uvaja posebne obveznosti, da se poenostavijo postopki za izdajo dovoljenj: (1) tiha odobritev, tj. neodzivanje upravnih organov pomeni odobritev, je predvidena v členu 13(4), (2) veljavnost dovoljenj v celotni državi pa je zagotovljena v členu 10(4). Številne države članice uporabljajo te obveznosti le v omejenem obsegu in s preveč izjemami. Zato se zahteva nujno ukrepanje za ustrezno izvajanje teh obveznosti.

Direktiva v členu 24 ukinja popolno prepoved glede poslovnih komunikacij za regulirane poklice. Vendar v desetih državah članicah popolna prepoved glede poslovnih komunikacij še vedno obstaja in jo je treba odpraviti.

Zahteve glede ustanavljanja onemogočajo opravljanje čezmejnih storitev. So ene od najbolj omejevalnih zahtev iz odstavka 2 člena 16 Direktive o storitvah (klavzula o svobodi opravljanja storitev), države članice pa jih ne smejo naložiti ponudnikom storitev. Zahteve glede prebivališča in državljanstva so prav tako prepovedane, in sicer v členu 14 Direktive o storitvah. Države članice še vedno kršijo te nedvoumne prepovedi, kar morajo odpraviti⁶.

---

⁶ Glej delovni dokument služb Komisije „Natančne informacije o izvajanju Direktive 2006/123/ES o storitvah na notranjem trgu“.

Ukrepi

Države članice se morajo zavezati, da bodo svojo zakonodajo v celoti uskladile z Direktivo o storitvah, in sicer s takojšnjo odpravo preostalih primerov neizpolnjevanja nedvoumnih obveznosti iz Direktive o storitvah v nacionalnih zakonodajah.

Komisija bo uporabila politiko ničelne tolerance prek postopkov za ugotavljanje kršitev, kadar bo to potrebno.

2. Maksimizacija gospodarskega učinka Direktive o storitvah

Direktiva državam članicam omogoča, da po lastni presoji izvajajo različne določbe. Člen 15 Direktive o storitvah se nanaša na zahteve, kot so pravne oblike, lastništvo, količinske in ozemeljske omejitve ter tarife, ki jih lahko države članice ohranjajo le do te mere, da so sorazmerne in utemeljene s pomembnimi razlogi splošnega interesa.

Države članice so to pravico uporabljale v različnem obsegu. Pogosto so se odločile za ohranitev trenutnega stanja, namesto da bi bile bolj ambiciozne pri odprtju svojih trgov storitev. Tudi če te odločitve ne pomenijo vedno kršitve Direktive, lahko te zahteve ovirajo gospodarsko rast, države članice pa bi jih morale ponovno preučiti. Tako bi lahko dosegli določeno dodatno rast.

Države članice bi torej morale ponovno oceniti način, na katerega uporabljajo to pravico. Prednostno bi morale preučiti zahteve, ki omejujejo strukturo in kapitalsko lastništvo podjetij, saj ovirajo razvoj strokovnih storitev. Dosežen napredek in stalne reforme v številnih državah članicah kažejo, da bolj sproščena regulativna ureditev koristi storitvam, ne da bi se ogrozila kakovost ali da bi se pri tem spodbropavala neodvisnost strokovnjakov.

Tudi klavzula o svobodi opravljanja storitev iz člena 16 Direktive zahteva oceno upravičenosti in sorazmernosti zahtev, ki jih države članice naložijo ponudnikom storitev s sedežem v drugih državah članicah, če opravljajo čezmejne storitve na njihovem ozemlju. Podjetja in strokovnjaki, ki opravljajo čezmejne storitve, so še vedno veliko prepogosto negotovi glede pravil, ki veljajo zanje. Včasih morajo celo izpolnjevati praktično vso zakonodajo države članice, kjer opravljajo storitve, poleg obveznosti iz zakonodaje svoje države članice. Nacionalno zakonodajo, ki izvaja pravila iz Direktive o storitvah o čezmejnem opravljanju storitev, je treba izboljšati tako, da se zagotovi pravna varnost ter odpravi dvojna regulativna obremenitev.

Ponudnikom storitev lahko težave povzročajo zlasti zavarovalne obveznosti. Te obstajajo za veliko dejavnosti, da se zaščitijo prejemniki storitev. Nekatere od teh zahtev podvajajo zahteve, ki so že izpolnjene v državi članici, kjer ima ponudnik sedež, kar povečuje stroške podjetij. Kar je še pomembnejše, iskanje zavarovalnice za dejavnosti čezmejnih storitev v državi članici, kjer ima ponudnik sedež, ali v državi članici, v kateri se storitev opravlja, je lahko težavno, zlasti v sektorju gradbeništva in turizma.

Ukrepi

Komisija bo skupaj z državami članicami leta 2012 začela postopek medsebojnih strokovnih pregledov in izmenjave najboljših praks, ki se bo osredotočal na zahteve, ki omejujejo strukturo in kapitalsko lastništvo podjetij, ter klavzulo o svobodi opravljanja storitev. Države članice bi se morale zavezati, da bodo izvedle natančen pregled svoje zakonodaje na tem področju. Rezultati bodo ocenjeni do sredine leta 2013.

Države članice morajo odpraviti vse omejitve in dovoljenja, ki niso upravičeni na podlagi Direktive, ter zlasti pregledati nujnost in sorazmernost zahtev, ki so naložene ponudnikom storitev. Za vse preostale omejitve, ki so na podlagi Direktive lahko upravičene, bi morale oceniti gospodarske koristi njihove odprave in ukrepati, kjer je potrebno.

Komisija bo pripravila priporočila za posamezne države na področju prednostnih ukrepov v okviru evropskega semestra za leto 2013. Če bo potrebno, bo Komisija ob upoštevanju doseženih rezultatov razmislila o tem, da predlaga dodatno zakonodajo o posebnih vprašanjih.

Države članice bi morale povečati prizadevanja za večjo uporabo informacijskega sistema za notranji trg. Komisija bo pri tem pozorno spremljala države članice in jim pomagala.

Komisija bo spodbujala razvoj ukrepov zavarovalniškega sektorja, da se ponudnikom storitev zagotovi ustrezno zavarovanje, tudi pri opravljanju storitev v drugih državah članicah. Zlasti zavarovalnice, ki so ustanovljene v več državah članicah in prodajajo zavarovalne police za zavarovanje opravljanja storitev, bi morale zavarovati ponudnike storitev, kadar čezmejne storitve opravljajo v teh državah članicah.

Komisija bo napredek, dosežen v zavarovalniškem sektorju, ocenila do konca leta 2013. Komisija bo glede na to, ali je bil napredek dosežen ali ne, proučila možnosti nadomestnih rešitev, vključno s predlogi zakonodaje.

3. Strokovne storitve: posodobitev regulativnega okvira

Obstaja približno 800 kategorij reguliranih poklicev. Med državami članicami so bile ugotovljene razlike pri urejanju strokovnih storitev. Učinke teh razlik še poslabšujejo zapleteni postopki za priznavanje kvalifikacij. Evropski svet je poudaril pomen napredovanja pri krepitvi vzajemnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, zmanjševanju števila reguliranih poklicev in odpravi neupravičenih regulativnih ovir⁷. Nedavno predlagana posodobitev Direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij obravnava ta vprašanja. Da se zagotovi čim hitrejši napredek, je Komisija naslovila priporočila za posamezne države o tem vprašanju na 8 držav članic⁸, ki se bodo spremljala pri izvedbi evropskega semestra za leto 2013.

Predlog revidirane direktive glede opravljanja čezmejnih storitev določa, da bodo morale države članice jasno določiti in utemeljiti tiste izjemne primere, v katerih želijo uporabiti možnost preverjanja kvalifikacij ponudnikov storitev, preden lahko ponudijo storitve. Države članice bodo morale tudi zagotoviti, da bo letna izjava, ki jo bodo morali ponudniki storitev morda sestaviti, veljala za celotno ozemlje države članice. To bo

⁷ Sklepi Evropskega sveta iz marca 2012.

⁸ COM (2012) 299, 30. maj 2012.

zmanjšalo birokracijo in odpravilo negotovost za zaposlene. Mehanizem za preglednost in vzajemno ocenjevanje bo prispeval k zmanjšanju zapletenosti zaradi razlik pri regulaciji poklicev. Države članice bi morale na nacionalni ravni pregledati zahteve glede kvalifikacij za regulirane poklice in področje uporabe rezerviranih dejavnosti.

Komisija namerava, ko bo predlog sprejet, predstaviti sporočilo v letu 2013. Sporočilo bo obravnavalo dosežen napredek pri izvajanju priporočil za posamezne države in drugem razvoju v državah članicah v zvezi z regulacijo poklicev.

Ukrepi

Evropski parlament in Svet bi morala pred koncem leta 2012 sprejeti predlog za posodobitev Direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij, k čemur je oktobra 2011 pozval Evropski Svet.

Komisija bo:

– pomagala državam članicam pri izvajanju priporočil za posamezne države na področju strokovnih storitev kot del izvajanja evropskega semestra za leto 2013 in v tem okviru leta 2012 sprožila akcijo z državami članicami, da bi čim hitreje napredovale.

– predstavila sporočilo leta 2013, in sicer po sprejetju revidirane direktive, da bi lahko ocenila napredek v državah članicah in olajšala medsebojno ocenjevanje reguliranih poklicev, predvideno v Direktivi.

4. Zagotavljanje delovanja Direktive o storitvah v korist potrošnikov

Lažje opravljanje storitev, ki sega čez nacionalne meje, ni dovolj za vzpostavitev resničnega enotnega trga storitev. Enako pomembno je tudi zagotoviti, da lahko prejemniki storitev enostavno izkoriščajo možnosti, ki jih ponuja enotni trg.

Za okrepitev pravic potrošnikov in njihovega zaupanja v notranji trg, Direktiva o storitvah zavezuje države članice, da odpravijo regulativne ovire za prejemnike storitev, ki želijo kupiti storitve, ki jih opravljajo ponudniki s sedežem v drugih državah članicah. Prav tako zagotavlja, da so potrošniki pri nakupu storitev v drugih državah članicah ozaveščeni, in sicer na podlagi obveznosti glede obveščanja, ki veljajo za ponudnike in organe držav članic (na primer z uvedbo t.i. organov člena 21, ki pomagajo potrošnikom). Končno je namen Direktive odpraviti prakse ponudnikov storitev, ki neupravičeno ovirajo dostop do njihovih storitev s strani potrošnikov, ki prebivajo v drugih državah članicah. V zvezi s tem je „nediskriminatorna klavzula“ velik korak pri omogočanju neoviranega dostopa do enotnega trga za potrošnike.

Člen 20 Direktive prepoveduje diskriminacijo prejemnikov storitev na podlagi njihovega državljanstva ali države prebivališča. To velja za zavrnitev dostave ali ponudbe, za katere veljajo slabši pogoji, ki jih ni mogoče upravičiti iz objektivnih razlogov. Če se člen 20 v državah članicah izvaja v celoti, do takšnih primerov ne bi smelo več priti.

Nediskriminatorna klavzula zahteva oceno posameznih primerov⁹. Posebno pozornost je treba nameniti primerom, v katerih se potrošniki soočajo z višjimi stroški kot za domačo transakcijo, če želijo plačati storitev, opravljeno v drugi državi članici z nakazilom ali neposredno bremenitvijo v eurih. Potrošniki načeloma ne bi smeli biti več zavrženi na podlagi tega, da je nemogoče fizično dostaviti blago v drugo državo članico. Podobno se ponudniki storitev ne bi smeli zanašati le na geografske dejavnike pri izvajanju praks, ki umetno ločujejo trge v enotnem trgu EU v škodo potrošnikov.

Če se bodo ovire za čezmejno opravljanje storitev še vedno ohranjale, so na voljo pobude na ravni EU za njihovo zmanjšanje in izboljšanje delovanja enotnega trga. To vključuje vzpostavitev enotnega območja plačil v eurih, predlog Komisije za neobvezno skupno zakonodajo na področju prodaje, izvajanje Direktive o pravicah potrošnikov, predlog za vzpostavitev storitve „vse na enem mestu“ za obdelavo DDV, predloge za vzpostavitev subjektov za alternativno reševanje sporov za reševanje sporov potrošnikov in spletno platformo EU za čezmejne pritožbe ter prihodnje pobude na področju kolektivnega upravljanja dajatev za avtorske pravice in zasebno kopiranje in razmnoževanje.

Ukrepi

Države članice morajo prednostno izvajati nacionalne določbe o izvajanju „nediskriminatorne“ klavzule. Komisija bo sodelovala z nacionalnimi organi, ki se ukvarjajo s pritožbami glede diskriminatorne obravnave, in tudi pristojnimi izvršilnimi organi za zagotovitev, da potrošniki lahko v celoti izkoriščajo ugodnosti enotnega trga. Komisija bo do sredine leta 2013 predlagala zlasti ciljno usmerjene ukrepe za spremljanje uporabe in sprejetje ukrepov izvrševanja, kadar bodo odkrite pomanjkljivosti.

Komisija je predstavila začetna pojasnila „nediskriminatorne“ klavzule in bo natančno spremljala njeno izvrševanje. Do konca leta 2013 bodo izdane dodatne posebne smernice na podlagi nadaljnjih izkušenj z izvajanjem te določbe na nacionalni ravni. Te smernice bodo upoštevale regulativni razvoj, ki zmanjšuje preostale ovire za podjetja, ki ponujajo čezmejne storitve.

Komisija bo začela takoj sodelovati s podjetji, na primer prek predstavniških organizacij in gospodarskih zbornic, da se izboljšajo prizadevanja za preglednost in podporo, za zagotovitev, da potrošniki lahko na enotnem trgu nakupujejo v tujini. Komisija bo podpirala ponudnike iz posebnih sektorjev, in sicer s prostovoljno uvedbo listin kakovosti, ki vključujejo zaveze v zvezi s čezmejnimi pogoji za dostop do njihovih storitev. Komisija bo dosežen napredek ocenila do sredine leta 2013.

Komisija bo v tesnem sodelovanju z državami članicami potrošnike obveščala o njihovih pravicah na enotnem trgu v okviru Direktive o storitvah, in sicer prek kampanje za večjo ozaveščenost, ki bo leta 2013 potekala v okviru Evropskega leta državljanov.

5. Spodbujanje izvajanja pravil enotnega trga v praksi

Direktiva ni edina na tem področju. Popolnoma učinkovita je lahko le, če se skladno uporablja skupaj z drugimi direktivami na področju enotnega trga. To je še posebej

⁹ Več podrobnosti: delovni dokument služb Komisije z namenom uvedbe smernic o uporabi člena 20(2) Direktive 2006/123/ES o storitvah na notranjem trgu.

pomembno v primeru Direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Direktive o elektronskem poslovanju.

Postopki za priznavanje poklicnih kvalifikacij so v mnogih državah članicah dolgi in zapleteni.

Čezmejne storitve se vse pogosteje opravljajo na spletu. Kljub poenostavitvi, ki sta jo uvedli Direktiva o storitvah in Direktiva o elektronskem poslovanju, ovire še vedno obstajajo.

Ukrepi

Države članice se morajo zavezati, da bodo zakonodajo in postopke v celoti uskladile z Direktivo o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Direktivo o elektronskem poslovanju. Nacionalna zakonodaja mora v celoti upoštevati skupne učinke teh direktiv. Potrebne prilagoditve je treba izvesti takoj.

Komisija bo ti direktivi izvrševala odločno s posebnim poudarkom na njuni skupni uporabi, da se ponudnikom storitev zagotovijo pozitivni rezultati v praksi. Komisija bo uporabila postopke za ugotavljanje kršitev, kadar bo to potrebno.

6. Potrebe posameznih sektorjev

Pri izvajanju pregledov uspešnosti¹⁰ je bila ugotovljena potreba po obravnavanju številnih ovir za rast v posameznih sektorjih.

6.1 Strokovne storitve: dejansko vzajemno priznavanje

Čezmejne strokovne storitve so lahko predmet zahtev zaradi izvajanja pravil EU za posamezne sektorje, ki zahtevajo odobritev strokovnjakov za dejavnosti, ki vključujejo fluoriran toplogredni plin v zamrzovalnih sistemih, energetska učinkovitost stavb ali ravnanja z odpadki in promet. Kadar so taki strokovnjaki predmet sistema akreditacije, Uredba (ES) št. 765/2008 olajšuje vzajemno priznavanje certifikatov o akreditaciji. Zagotoviti bi bilo treba njen celoten učinek.

Kadar posebna sektorska zakonodaja določa sisteme dovoljenj ali akreditacije na nacionalni ravni, bi morala zagotoviti, da odobreni ali akreditirani ponudniki storitev lahko izvajajo svoje dejavnosti v drugih državah članicah na podlagi dovoljenja ali akreditacije, pridobljene v matični državi članici.

Ukrepi

Komisija si bo prizadevala za zagotavljanje večje uporabe klavzul o vzajemnem priznavanju v prihodnjih predlogih posebne sektorske zakonodaje, ki določa sistem dovoljenj za strokovnjake, ki opravljajo specializirane storitve.

Države članice morajo pri uporabi obstoječe posebne sektorske zakonodaje v celoti upoštevati člen 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije in zakonodajo EU, ki omogoča lažje opravljanje storitev s strani strokovnjakov iz drugih držav članic, na primer Direktivo o priznavanju poklicnih kvalifikacij, če je poklic reguliran, ali

¹⁰ Delovni dokument služb Komisije: „Rezultati pregledov uspešnosti delovanja notranjega trga storitev (gradbeništvo, poslovne storitve in turizem)“.

Uredbo 765/2008 o akreditaciji, kadar je to primerno. Države članice bi morale uporabiti informacijski sistem za notranji trg, da se olajša preverjanje skladnosti z zahtevami v drugih državah članicah.

Tehnične standarde bi bilo treba nadalje uskladiti, predvsem z uporabo mehanizmov EU za standardizacijo, na področjih, kjer obstajajo znatne razlike v izvajanju zakonodaje EU na nacionalni ravni, kot je v primeru certificiranja energetske učinkovitosti stavb.

6.2 Zakonodaja o varstvu potrošnikov:

Znaten del obstoječega pravnega reda na področju varstva potrošnikov temelji na minimalni uskladitvi. Na področjih, kjer velja minimalna uskladitev, so države članice pogosto presegle pravila o minimalni uskladitvi. To vodi v položaj, v katerem se lahko ponudniki storitev soočajo z raznovrstnimi zahtevami, odvisno od tega, kje želijo opravljati svoje storitve, kar lahko vodi k izkrivljanju enotnega trga. Komisija lahko to težavo obravnava na dva načina: z dodatno ali celo popolno uskladitvijo, kar je storila nedavno pri Direktivi o pravicah potrošnikov in kot je predlagano v Splošni uredbi o varstvu podatkov iz januarja 2012, ali z neobvezno uskladitvijo, kot je predlagano v neobvezni skupni zakonodaji o prodaji iz oktobra 2011. Metodi se dopolnjujeta in bi se morali uporabljati glede na stanje pravnega reda, potrebo po spoštovanju načela subsidiarnosti in vključene javne interese ter potrebo po zagotavljanju visoke stopnje varstva potrošnikov, kar zadeva spletne storitve.

Ukrepi

Komisija si bo prizadevala za pospešitev zakonodajnih postopkov na področju ukrepov, ki vplivajo na potrošnike in so ključnega pomena za enotni trg storitev.

Komisija si bo pri predlogih nove zakonodaje prizadevala zagotoviti, kadar je to primerno, večje usklajevanje v prihodnji zakonodaji EU o varstvu potrošnikov. Evropski parlament in Svet bi morala združiti prizadevanja pri doseganju navedenega za zagotovitev, da se bo enotni trg lahko v celoti izkoristil.

Komisija bo do začetka leta 2013 na področju turističnega sektorja in kot je bilo napovedano v evropski agendi za potrošnike¹¹ predlagala posodobljeno Direktivo o paketnem potovanju, ki bo spodbudila dodatno usklajevanje nacionalne zakonodaje, zlasti kar zadeva spletne ponudbe.

Komisija bo pri zakonodaji o varstvu potrošnikov, v kateri velja minimalno usklajevanje, sodelovala z nacionalnimi izvršilnimi organi, da se zagotovi pravilno izvajanje celotnega pravnega reda EU na področju varstva potrošnikov na skladen in vključujoč način, pri čemer se ustrezno upoštevajo pravice in pravila enotnega trga.

6.3 Maloprodajne in poslovne storitve: posebne pobude

¹¹ Evropska agenda za potrošnike – za krepitev zaupanja in rasti, COM (2012) 225 final.

Delovanje maloprodajnega sektorja ovirajo številne težave, mnoge od njih pa so bile obravnavane v poročilu o spremljanju trga za trgovino in distribucijo¹² in s strani Evropskega parlamenta¹³. Komisija glede na gospodarski pomen tega sektorja pripravila evropski akcijski načrt za maloprodajni sektor, s katerim bo določila strategijo EU za maloprodajni sektor v naslednjih letih.

Poslovne storitve so bile opredeljene kot storitveni sektor, v katerem bi se stopnja produktivnosti lahko znatno izboljšala. Komisija je v Aktu za enotni trg in sporočilu o „industrijski politiki za dobo globalizacije“ navedla, da bo ustanovila skupino na visoki ravni za storitve, ki se nanašajo na podjetja, ki bo preučila pomanjkljivosti tega sektorja. Ta skupina se bo osredotočila na štiri posebne sektorje poslovnih storitev: (i) trženje in oglaševanje, (ii) upravljanje infrastrukture, (iii) tehnične in inženirske storitve in (iv) oblikovanje. Poseben poudarek bo na povezavah med poslovnimi storitvami in proizvodnjo EU ter razvoju prostovoljnih evropskih standardov, ki bi lahko izboljšali kakovost storitev in primerljivost med storitvami, ki jih opravljajo ponudniki storitev v različnih državah članicah.

Ukrepi

Komisija bo leta 2012 sprejela evropski akcijski načrt za maloprodajni sektor, ki določa strategijo EU za ta sektor.

Komisija bo ustanovila skupino na visoki ravni za storitve, ki se nanašajo na podjetja, ki bo do jeseni leta 2012 preučila pomanjkljivosti tega sektorja.

7. Na poti do druge generacije enotnih kontaktnih točk

Namen enotnih kontaktnih točk je olajšati delovanje ponudnikov storitev s tem, da se jim zagotovi vmesnik za dostop do vse potrebnih informacij in omogoči izvajanje ustreznih upravnih postopkov na spletu. Pomagajo tudi prejemnikom, ki želijo kupiti storitve, da so pri izbiri bolj ozaveščeni. Enotne kontaktne točke jim ponujajo pomembne informacije, kot so kontaktni podatki pristojnih organov, in pravna sredstva, ki so navadno na voljo v primeru spora.

Vendar obstajajo velike razlike na področju uporabniku prijaznih informacij, ki jih enotne kontaktne točke zagotavljajo glede pravil za sektorje glavnih storitev.

Mnoge enotne kontaktne točke zagotavljajo informacije v vsaj enem tujem jeziku, kar zelo koristi ponudnikom storitev. Veliko upravnih postopkov pa še ni na voljo na spletu, kadar pa so na voljo na nacionalni ravni, do njih ne morejo dostopati uporabniki iz tujine.

Bistveno je, da se te pomanjkljivosti odpravijo in da enotne kontaktne točke delujejo tako, kot morajo, da bodo koristile uporabnikom. To pomeni, da se morajo države članice še vedno soočiti z velikimi izzivi na področju dodatne poenostavitve in racionalizacije postopkov, večjega vključevanja zalednih družb in potrebnih tehničnih prilagoditev, zlasti za zagotavljanje čezmejnega dostopa. Prav tako je pomembno, da se podjetja zavedajo obstoja enotnih kontaktnih točk in njihove uporabnosti.

¹² Poročilo o spremljanju trga za trgovino in distribucijo „Za učinkovitejši in pravičnejši notranji trg za trgovino in distribucijo do leta 2020“, COM (2010) 355.

¹³ Poročilo Evropskega parlamenta z dne 1. junija 2011 o učinkovitejšem in pravičnejšem maloprodajnem trgu (2010/2109 (INI)).

Ukrepi

Države članice morajo svoje enotne kontaktne točke takoj v celoti uskladiti z zahtevami iz Direktive o storitvah.

Države članice se ob pomoči Komisije spodbuja, da do konca leta 2014 razvijejo drugo generacijo enotnih kontaktnih točk, ki bi morale (1) zajemati vse postopke v življenjskem ciklu podjetja, (2) biti večjezične in (3) biti bolj prijazne uporabnikom. Komisija se bo z državami članicami dogovorila glede meril za drugo generacijo enotnih kontaktnih točk v obliki „Listine o enotnih kontaktnih točkah“.

Komisija bo leta 2013 sprožila kampanjo za obveščanje o enotnih kontaktnih točkah, se usklajevala z državami članicami, da bi izboljšala prisotnost enotnih kontaktnih točk na spletu in sodelovala s poslovnimi organizacijami pri ozaveščanju podjetij o enotnih kontaktnih točkah ter nadalje spodbujala njihovo uporabo.

III. SKLEPNA UGOTOVITEV

Storitve so glavna gonilna sila evropskega gospodarstva. Bolj povezan in bolje delujoč enotni trg storitev je ključen za spodbujanje oživitve gospodarstva EU.

Vse države članice so si znatno prizadevale za izvajanje Direktive o storitvah. Odpravile so več neupravičenih ovir in posodobile regulativni okvir, ki se uporablja za storitve. To bo okrepilo gospodarstvo EU.

Vendar pa rast in ustvarjanje novih delovnih mest v storitvenem sektorju še vedno omejujejo številne ovire. Rast je mogoče povečati, če se takoj sprejmejo ukrepi za izkoriščanje celotnega potenciala Direktive o storitvah.

V skladu s Sporočilom o boljšem upravljanju za enotni trg bi naša prizadevanja morali osredotočiti na to, da bolje izkoristimo to, kar že imamo. To sporočilo predlaga načine za povečanje gospodarskega učinka Direktive o storitvah, zlasti v storitvenih sektorjih znatnega gospodarskega pomena.

- Države članice bi morale biti bolj ambiciozne, kar zadeva Direktivo o storitvah. Vse preostale ovire bi bilo zato treba temeljito oceniti glede njihovega gospodarskega učinka.
- Komisija je pripravila predlog za posodobitev pravnega okvira na področju mobilnosti strokovnih storitev; države članice bi ga morale hitro sprejeti.
- Enotni trg mora delovati za potrošnike. Podjetja ga ne bi smela ločevati na umeten način v škodo uporabnikov storitev.
- Druge instrumente enotnega trga, kot so Direktiva o priznavanju poklicnih kvalifikacij, Direktiva o elektronskem poslovanju in Direktiva o storitvah, je treba uporabljati na usklajen način. Zakonodaja Unije bi morala biti, kadar je to potrebno, posodobljena, da bi izpolnjevala posebne potrebe sektorja in zagotavljala, da pravni okvir v praksi deluje učinkovito za ponudnike in prejemnike storitev.
- Države članice bi morale razviti enotne kontaktne točke, da postanejo celovita orodja e-vlade, ki se ustrezno odzivajo na potrebe ponudnikov in uporabnikov storitev.

To zahteva politično zavezanost vseh evropskih institucij in držav članic, da ustrezno prednostno zagotovijo izvajanje potrebnih ukrepov v določenem roku. Komisija bo z državami članicami sklenila partnerstvo za ustvarjanje nove rasti in delovnih mest na področju storitev in v svojem letnem pregledu rasti natančno spremljala napredek.

PRILOGA 1 – ZAKONODAJA EU, KI VELJA ZA STORITVENE SEKTORJE

	Glavni sektorji, ki jih zajema Direktiva o storitvah (2006/123/ES)
	<ul style="list-style-type: none"> • Poslovne storitve, vključno s strokovnimi storitvami (<i>odvetnikov, arhitektov, računovodij, davčnih svetovalcev, svetovalnih agencij, agencij za komunikacije in trženje, agentov za patente, storitve certificiranja, športih posrednikov, vodij umetnikov, agencij za zaposlovanje, tolmačev, veterinarjev, zemljiških inšpektorjev ...</i>) • Gradbene storitve in obrtniške dejavnosti • Maloprodaja • Nepremičninske storitve • Turizem (<i>hoteli, restavracije, kavarne, potovalne agencije, vodiči ...</i>) • Zasebno izobraževanje

Storitveni sektorji	Glavni zakonodajni instrumenti EU za sektor
Energija	<p>Notranji trg za zemeljski plin</p> <ul style="list-style-type: none"> • Direktiva evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES. <p>Notranji trg za električno energijo</p> <ul style="list-style-type: none"> • Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (Besedilo velja za EGP). <p>Notranji trg za plin</p> <ul style="list-style-type: none"> • Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (Besedilo velja za EGP).
Finančne storitve	<p>Akcijski načrt za finančne storitve in spremljanje (Direktiva 2006/43/ES, Direktiva 2006/46/ES, Direktiva 2007/63/ES, Direktiva 2007/44/ES, Direktiva 2009/14/ES, Direktiva 2007/36/ES, Direktiva 2007/64/ES, Direktiva 009/111/ES, Direktiva 2009/44/ES, Direktiva 2010/76/ES, Direktiva 2009/49/ES, Direktiva 2011/61/EU, Direktiva 2011/89/EU)</p>

Zdravstveno varstvo	<ul style="list-style-type: none"> • Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu • Direktiva 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij
Poštna storitve	<ul style="list-style-type: none"> • Direktiva 97/67/ES • Direktiva 2002/39/ES • Direktiva 2008/06/ES
Telekomunikacije	<ul style="list-style-type: none"> • Uredba (ES) št. 1211/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije • Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 • Direktiva evropskega parlamenta in sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 • Direktiva 2002/20/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES. • Direktiva 2002/19/ES evropskega parlamenta In Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES. • Direktiva 2002/58/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/24/ES in Direktivo 2009/136/ES
Promet	<p>Cestni promet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga • Uredba (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov • Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 <p>Pomorski promet</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Uredba Sveta (EGS) št. 4055/86 z dne 22. decembra 1986 o uporabi načela svobode opravljanja storitev v pomorskem prometu • Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) <p>Železniški promet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Direktiva Sveta z dne 29. julija 1991 o razvoju železnic Skupnosti (UL L 237, 24.8.1991, str. 25). • Uredba (EU) št. 913/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o evropskem železniškem omrežju za konkurenčen tovorni promet <p>Zračni promet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti • Direktiva Sveta 96/67/ES z dne 15. oktobra 1996 o dostopu do trga storitev zemeljske oskrbe na letališčih Skupnosti <p>Celinska plovba</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uredba Sveta (ES) št. 1356/96 z dne 8. julija 1996 o skupnih pravilih, ki se uporabljajo za prevoz blaga ali potnikov po celinskih plovnih poteh med državami članicami z namenom vzpostavitve svobode opravljanja teh prevoznih storitev • Uredba Sveta (EGS) št. 3921/91 z dne 16. decembra 1991 o določitvi pogojev, pod katerimi lahko tuji prevozniki prevažajo blago ali potnike po celinskih plovnih poteh znotraj države članice
--	--

	<p style="text-align: center;">Sektorjih, ki kot taki niso zajeti v sekundarni zakonodaji EU</p>
	<ul style="list-style-type: none"> • Igre na srečo • Dejavnosti, povezane z izvajanjem javne oblasti (v skladu s členom 51 Pogodbe) • Storitve zasebnega varovanja • Notariati, sodni izvršitelji • Taksiji in pristaniške storitve

PRILOGA II – SEZNAM POBUD S ČASOVNIM RAZPOREDOM

Področja politike	Ukrepi	Časovni razpored
<p><u>1. „Ničelna toleranca“ za neizpolnjevanje obveznosti</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Države članice svojo zakonodajo v celoti uskladijo z Direktivo o storitvah.</i> ➤ <i>Komisija uporabi politiko ničelne tolerance prek postopkov za ugotavljanje kršitev, zlasti v prednostnih sektorjih.</i> 	<p><i>takoj</i></p> <p><i>takoj</i></p>
<p><u>2. Maksimizacija gospodarskega učinka Direktive o storitvah</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Komisija skupaj z državami članicami začne postopek medsebojnih strokovnih pregledov, da ponovno oceni posebno zakonodajo v prednostnih sektorjih.</i> ➤ <i>Države članice odpravijo vse preostale neupravičene ali nesorazmerne omejitve in ocenijo gospodarske koristi odprave utemeljenih zahtev.</i> ➤ <i>Prednostni ukrepi, ki jih morajo sprejeti države članice, bodo odražani v priporočilih za posamezne države iz evropskega semestra.</i> ➤ <i>Države članice povečajo prizadevanja za večjo uporabo informacijskega sistema za notranji trg.</i> ➤ <i>Komisija sodeluje z zavarovalniškim sektorjem, da zagotovi ustrezno zavarovanje za ponudnike</i> 	<p><i>začetek leta 2012 ocena rezultatov do sredine leta 2013</i></p> <p><i>takoj</i></p> <p><i>od leta 2012</i></p> <p><i>takoj</i></p>

	<p>storitev za dejavnosti v drugih državah članicah.</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Komisija oceni dosežen napredek in upošteva nadomestne rešitve, vključno s predlogi zakonodaje, če je potrebno. 	<p>takoj</p> <p>do konca leta 2013</p>
<p><u>3. Posodobitev regulativnega okvira za strokovne storitve</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Evropski parlament in Svet sprejmeta predlog za posodobitev Direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij. ➤ Komisija pomaga državam članicam pri izvajanju priporočil za posamezne države na področju strokovnih storitev kot del evropskega semestra za leto 2013. ➤ Komisija predstavi sporočilo, da bi olajšala vzajemno ocenjevanje reguliranih poklicev. 	<p>pred koncem leta 2012</p> <p>2012–2013</p> <p>2013</p>
<p><u>4. Zagotavljanje delovanja Direktive o storitvah v korist potrošnikov</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Države članice izvršujejo nacionalne določbe o izvajanju „nediskriminatorne“ klavzule. ➤ Komisija predlaga ciljno usmerjene ukrepe za spremljanje uporabe in ukrepa, kadar ugotovi pomanjkljivosti. ➤ Komisija izda dodatne posebne smernice za uporabo člena 20. ➤ Komisija sodeluje s podjetji za zagotovitev, da potrošniki lahko nakupujejo v tujini. 	<p>takoj</p> <p>sredina leta 2013</p> <p>konec leta 2013.</p> <p>takoj ocena napredka do sredine leta 2013</p>

	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami potrošnike obvešča o njihovih pravicah na enotnem trgu v okviru Direktive o storitvah, in sicer prek kampanje za večjo ozaveščenost, ki bo potekala v okviru Evropskega leta državljanov. 	2013
<p>5. <u>Spodbujanje izvajanja pravil notranjega trga v praksi</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Države članice zakonodajo in postopke v celoti uskladijo z Direktivo o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Direktivo o elektronskem poslovanju. ➤ Komisija ti direktivi odločno izvršuje; uporablja postopke za ugotavljanje kršitev, kadar je to potrebno. 	<p>takoj</p> <p>takoj</p>
<p>6. <u>Potrebe posameznih sektorjev:</u></p> <p>6.1 Vzajemno priznavanje za strokovne službe</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Komisija zagotovi popolno upoštevanje svoboščin iz Pogodbe, tako da si bo prizadevala za večjo uporabo klavzul o vzajemnem priznavanju v prihodnjih predlogih posebne sektorske zakonodaje, ki bo uvajala sistem dovoljenj za strokovnjake, ki opravljajo specializirane storitve. ➤ Države članice zagotovijo popolno upoštevanje zakonodaje EU, ki zahteva sprejetje strokovnjakov iz drugih držav članic in uporabo informacijskega sistema za notranji trg za lažje preverjanje skladnosti z zahtevami v drugih državah članicah. ➤ Dodatno usklajevanje tehničnih standardov, zlasti s pomočjo mehanizmov EU za standardizacijo na področjih, kjer obstajajo znatne razlike v izvajanju zakonodaje EU na nacionalni ravni. 	<p>pri sprejemanju prihodnjih predlogov</p> <p>takoj</p> <p>v teku</p>

<p>6.2 Zakonodaja o varstvu potrošnikov: povečano usklajevanje v nekaterih sektorjih</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Komisija namerava zagotoviti večjo stopnjo usklajenosti, kjer je to primerno, v prihodnji zakonodaji EU o varstvu potrošnikov. Evropski parlament in Svet bi morala združiti prizadevanja pri doseganju navedenega za zagotovitev, da se bo enotni trg lahko v celoti izkoristil. ➤ Komisija pregleda Direktivo o paketnem potovanju. ➤ Komisija sodeluje z nacionalnimi izvršilnimi organi za zagotovitev pravnega reda EU o varstvu potrošnikov na skladen in vključujoč način, pri čemer se ustrezno upoštevajo pravice in pravila enotnega trga. ➤ Komisija sprejme evropski akcijski načrt za maloprodajni sektor, ki določa strategijo EU za ta sektor. 	<p><i>pri sprejemanju prihodnjih predlogov</i></p> <p>2012</p> <p><i>v začetku leta 2013</i></p>
<p>6.3 Maloprodajne in poslovne storitve: posebne pobude</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Komisija ustanovi skupino na visoki ravni za storitve, ki se nanašajo na podjetja, ki bo preučila pomanjkljivosti tega sektorja. 	<p>2012</p> <p><i>jesen 2012.</i></p>
<p><u>7. Na poti do druge generacije enotnih kontaktnih točk</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Države članice svoje enotne kontaktne točke v celoti uskladijo z Direktivo o storitvah. ➤ Države članice razvijejo drugo generacijo enotnih kontaktnih točk, ki: (1) zajemajo vse postopke v življenjskem ciklu podjetja, (2) so večjezične in (3) so bolj prijazne uporabnikom. Komisija se bo z državami članicami dogovorila glede meril za drugo generacijo enotnih kontaktnih točk v obliki „Listine o enotnih kontaktnih točkah“. 	<p><i>takoj</i></p> <p>2012–2014</p>

	<p>➤ <i>Komisija sproži kampanjo za obveščanje o enotnih kontaktnih točkah, se usklajuje z državami članicami, da bi izboljšala prisotnost enotnih kontaktnih točkah na spletu, in sodeluje s poslovnimi organizacijami pri ozaveščanju podjetij o enotnih kontaktnih točkah ter nadalje spodbuja njihovo uporabo.</i></p>	<p>2013</p>
--	--	-------------